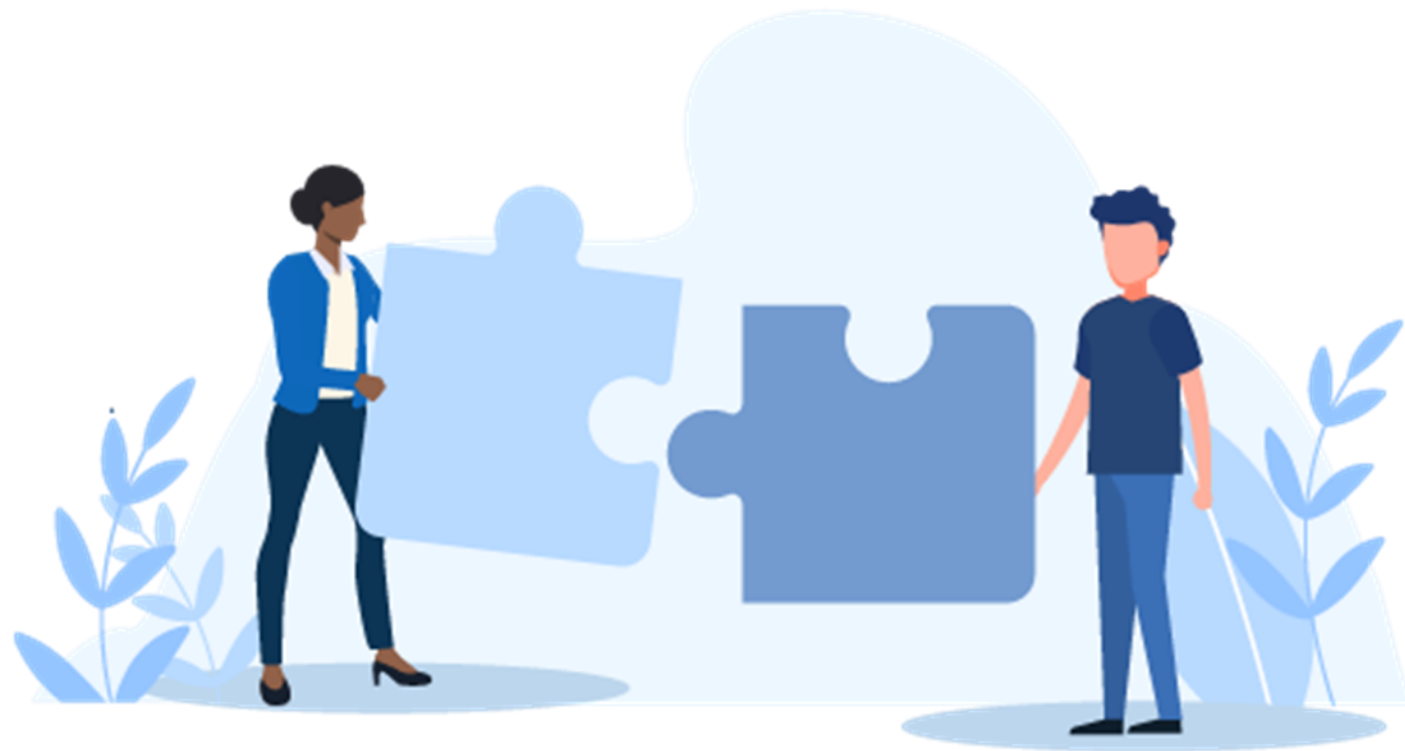
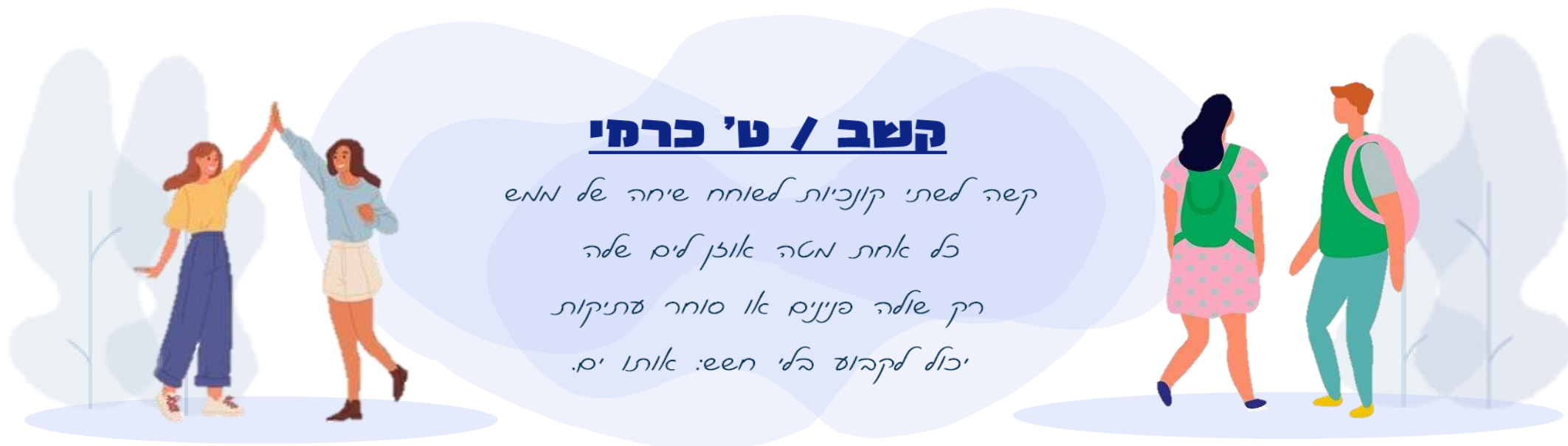

דיאלוג עם פרטנר הצעות לפעילות

עריכה - אורחית רז חנן

קשב / ט' כרמי

קשה לשתי קונציות לשוחח שיחה של ממש
כל אחת מטה אונן לים שלה
רק שאלה פנינים או סוחר עתיקות
יכול לקבוע בלי חש: אותו ים.

לכאורה אנחנו חיים באותו עולם ובאותה סביבה. באותו עמק / עיר / קיבוץ/ מושב באותו בית ספר.
אך כפי שאומר השיר, כל אחד מאיתנו קשוב "לים שלו" – לצרכיו לדעותיו, למטרותיו.
כל אחד מאיתנו חווה את המציאות מתוך "הקונכייה שלנו".
עבודה בדיאלוג משמעו לצאת במודע מתוך הקונכייה, להרחיב את נקודת המבט ולהיות מסוגלים לא רק לשמוע אלא גם להקשיב.

בתיאטרון, היחסים שחקן - דמות – שחקן – דמות, מזמנים מפגש בין אנשים ובין תפקידים.
אי לכך, העבודה בדיאלוג משכללת מיומנות של למידה רגשית חברתית (SEL):

מודעות עצמית: זהו רגשות, תפיסת עצמי מדויקת, זהו חוזקות, צרכים וערכים, יעילות עצמית ורוחניות
מודעות חברתית: יכולת לאמץ פרספקטיבה לגבי מצבים חברתיים, אמפתיה טובה לאחרים, הערכה של גיוון והטרוגניות במרחב הבין-אישי וכבוד לילדים אחרים
ניהול עצמי: שליטה בדחפים וניהול מתח, מוטיבציה עצמית ומשמעת, הצבת יעדים וכישורי התארגנות
ניהול מערכות יחסים בין-אישיות: תקשורת, ניהול חברתי ובניית מערכות יחסים, עבודת צוות, משא ומתן, סירוב וניהול סכסוכים וחיפוש/מתן עזרה
קבלת החלטות אחראית: זהו בעיות וניתוח מצבים, פתרון בעיות, הערכה ומחשבה ואחריות אישית, מוסרית ואתית

תרגילי חימום

גב מדבר

- ציור: זוג יושב האחד עם הגב אל השני. א' כותב על הגב של ב'. א' מזהה מה צייר/ כתב ב' – מתחלפים
- העברת מסר: עבודה בזוגות בכל פעם אחד מבני הזוג מתמקד בחלק אחד בגוף: רגליים/ אגן/ כתפיים / ראש בשימוש רק של החלק שבחר, יש להעביר מצב רגשי: כעס, צחוק, פחד, בהלה, אושר - מתחלפים שיחה: מה רציתי להעביר? מה עבר? מה הרגשתי? איך העברתי את המסר? במה השתמשתי?

פיזיו באלנס

- קימה משותפת: ישיבה על הרצפה, גב אל גב. משלבים ידיים. על הזוג להתרומם רק על ידי איזון, ללא שימוש בידיים.
- נותנים ידיים ונשענים אחורה. לאזן אחד את השני כדי שלא ליפול רק על ידי אחיזת ידיים.
- יצירת מבנה שבו האחד מאבד את שיווי המשקל וכן הזוג על ידי תמיכה מאזן אותו. לדוגמא:

תנועה בעקבות חומר

- א' עובד עם בצק. לש אותו, מקפל וכו. ב' מדמה שהוא הבצק ועל פי מה שיוצר א' בבצק הוא יוצר בגוף. מחלפים
- א' עובד בבצק. ב' מפסל את ג' על פי מה שא' יוצר בבצק. (טריאלוג)
(ניתן להמיר את הבצק לכל חומר גמיש אחר כגון: נייר, גומי, פלסטלינה ועוד...)

עיצוב דיאלוג

- עיצוב סצנה שבה אחד מבני הזוג משנים את מיקומם ביחס לגובה אחד של השני כאשר בכל רגע אחד מבני הזוג צריך להיות בגובה נמוך (פיזית) מהשני.
- סצנה שבה שני הזוג הפוכים (בהשראת טכניקת המשחק של לאבן):
אנרגטי/איטי | גמיש/ נוקשה | זורם/ תקוע | ישיר / עקיף | חזק / קל

דיאלוג בתנועה

תרגילי חימום

תרגילי "העברה"

- טלפון שבור: יושבים במעגל. א' לוחש באוזן מילה לב' שיושב לידו. ב' מעביר בלחישה אל ג' את מה שמע וכך עד לסוף המעגל. בתום הסיבוב הלוחש הראשון אומר מה אמר – והאחרון מה שמע.
- פצצה מתקתקת: במעגל מעבירים מאחד לשני פצצה דמיונית. מעבירים מהר (אחרת הפצצה תתפוצץ) צריך להיזהר שלא תיפול, יש לדייק במסירת הפצצה.
- העברת פרצוף: אחד מפנה את הפרצוף אל השני- השני מעתיק את הפרצוף ומעביר אותו אל הבא בתור פיתוח: מקבל את הפרצוף משנה לפרצוף אחר ומעביר אותו אל הבא בתור פיתוח: מעביר פרצוף שמח מקבל פרצוף עצוב / פרצוף נחמד/ פרצוף מפחיד
- העברת תנועה: א' מתחיל בתנועה כל שהיא. ב' מקבל את התנועה מקטין/ מגדיל אותה ויוצר ממנה משהו אחר (סיבובים עם הידיים כמו חתירה בסירה) – ג' מקטין את הסיבובים (מגלגל צמר) (וכך הלאה).
- א-ב: שיחה על פי אותיות ה א –ב. א' מתחיל במשפט שמתחיל באות א'. ב' ממשיך את השיחה במשפט שמתחיל באות ב' וכך הלאה
- שיחה בשאלות: שיחה שמתנהלת רק בשאלות בין בני הזוג
- ההפך: א' מתחיל את השיחה במשפט כל שהוא. ב' סותר את הנאמר ומציג עמדה הפוכה. כך מתנהלת השיחה שבכל פעם סוברים את דברי האחר.

סמך עלי

עבודה בזוגות- הובלה בתוך חלל הכיתה בעיניים עצומות. א' נותן הוראות ב' מובל. לנותן ההוראות אסור לגעת במובל. יש לו אחריות להוביל את השני בבטחה, לדבר חזק שישמע. (ההוראות הן ימינה, שמאלה, קדימה, אחורה, להרים רגל, שם לב מדרגה, להיזהר, עצור וכו' ..) האתגר הוא להתנהל בתוך הכיתה בין שאר התלמידים, להיות קשוב לפרטנר שלי. לאחר זמן מה (כ 2 דקות) מתחלפים בתפקידים. שיחה: מה הרגשתי? האם יכולתי לסמוך על הפרטנר שלי? אם כן מדוע? אם לא מדוע? מה היה יכול לעזור לי לסמוך עליו? מה היה לי קל יותר – להוביל או להיות מובל?

מראות

- תרגיל מראה בסיסי: עבודה בזוגות – מוביל מובל, עומדים האחד מול השני וכמו במראה מחקים את התנועה שרואים. מתחלפים להיות קשוב ולשים לב לניואנסים, דגש על דיוק, לעקוב אחרי הפרטנר, עבודה איטית.
- פיתוח: הובלה חופשית בין בני הזוג מי שצופה לא מבדיל מי מוביל ומי מובל
- החלפת זוגות: מוסיקה בקצב שונים. בכל פעם שהמוסיקה מתחלפת מחליפים פרטנר
- מראה משהה: א' עושה רצף של תנועות איטיות ו"קופא", ב' חוזר על התנועות של א', שוב חוזרים על רצף תנועות
- מראה מעוותת: עבודה בזוגות מוביל מובל- עיוות התנועה שמעביר הפרטנר
- פיתוח: עיוות על פי מצב רוח, כעס, עצב, תקווה, פחד, שמחה

GIVE & TAKE

פעולה ותגובה

פעולה תיאטרונית

פעולה תיאטרונית היא שינוי. זוהי פעולה שצריכה לשנות משהו אצל הדמות האחרת (הפרטנר), או אצל עצמה ולכן ניתן להגדירה גם כגילוי. לדמות יש רצון. היא פועלת על מנת להתגבר על מכשולים ולממש את רצונה. לכן השאלה שצריכה להישאל היא מה "אני" (הדמות) עושה כדי לקבל את מה ש"אני" רוצה. פעולות אמיתיות גורמות ליצירת פעולות נוספות וכך נוצר הדיאלוג. הפעולות שהדמות נוקטת יכולות להיות פיסיות, מילוליות, פסיכולוגיות וכמובן שילוב של כל אלה, אולם הן חותרות תמיד במטרה ליצור אינטראקציה עם הפעולות הפיזיות, המילוליות והפסיכולוגיות של הפרטנר. ומה שנעשה לדמות על ידי דמות/דמויות אחרות יגרמו תמיד לתגובה שתפעיל את הדמות בסדרה של פעולות נוספות. רגשות **אינם פעולה**; הדמות יכולה להרגיש, אולם אם לא תינקט פעולה דבר לא ישתנה לא אצל הדמות ולא אצל הפרטנר.

כתבה רותי בן דור

[קישור למאמר המלא מתוך בימה ודעת](#)

תרגול פעולה תיאטרונית

- **חפץ רגש פעולה:** מעגל - א' אומר חפץ ב' אומר רגש ג' פעולה - ד' מחבר את שלושת המרכיבים למשפט וכך ממשיכים במעגל (ראו כרטיסיות להדפסה)
לדוגמא: **מראה, כעס, לברר: מראה, מראה שעל הקיר מי הכי יפה בעיר / תעודה, שמחה, לשבח: אני כל כך גאה בך הצלחת בגדול!**
- כל זוג מקבל כרטיסיה שעליה רשומה פעולה והם צריכים לייצר סיטואציה בה הפעולה הופכת לטקסט

אפיון ועיצוב הדיאלוג

- כל זוג מקבל צמד פעולות ועליו לבדוק דרכים שונות לומר את הפעולות. (ראו כרטיסיות להדפסה)
א' אומר את הפעולה שלו - ב' מגיב עם פעולה שלו
ביצוע אותה פעולה בצורה אחרת / להגדיל את הפעולה / להקצין / להקטין - להגיב בהתאם לפעולה / להגיב בצורה הפוכה ועוד.
- שיחה:** כיצד הדרך בה הפרטנר שלי הגיש את הפעולה השפיע עלי? מה גרם לי לפעול?

- **GIVE & TAKE:** א' אומר פעולה ב' מגיב אל א' בפעולה וכך הלאה
לדוגמא: מאשים ← מתגונן ← תוקף ← מסביר ← מברר ← מתקן ← מפיס ← מתרצה
- הוספת טקסט בהתאם לרצף הפעולות
- חלוקה לזוגות. כל הקבוצה מקבלת טקסט לבן (את אותו טקסט) (ראו אופציות לטקסט לבן)
 - על כל זוג לטעון את הטקסט בפעולות תיאטרוניות וליצר אינטרפרטציה אישית.
 - **פרזנטציות**
 - **שיחת סיכום:** מה ההבדלים בין הקבוצות? איזה פעולות אתם מזהים? איזה פעולות יצרו את ההבדלים ולמה?

שימו לב:

להתגונן זאת פעולה שהאדם

באופן אינטואיטיבי עושה על עצמו. אולם פעולה תיאטרונית צריכה לפעול על הפרטנר.

כיצד ניתן לבצע את הפעולה כך

שתפעל על הפרטנר?

(איך מתגוננים: הודפים / תוקפים / מתחננים / מתרפסים)

פעולה

לרחם
לחסום
להאשים
לקרב
למצוא חן
לקנא
להיגעל
לשכנע
להעריך
להודות
לבדוק
לבקר
להרשים
למנוע
לעודד
להעליב

רגש

כעס
אהבה
פחד
בהלה
געגוע
שמחה
עצב
פאניקה
עייפות
חוסר אונים
מחויבות
גאווה
בושה
אכזבה
התפעלות
שנאה

חפץ

מטאטא
מספריים
סגריה
מטרייה
משקפיים
מניפה
סכין
משקפת
כתר
כרטיס אשראי
מקלדת
משפך
את חפירה
סל קניות
אקדח
ספר

כרטיסיות להדפסה

מומלץ להדפיס, לחתוך ולניילן את הכרטיסיות.
לחורר במקום המסומן ולחבר בטבעת של מפתחות

להרגיע	ללמד	לפתות	לאיים	לשלוט	לדרוש	להבהיל
לברר	לחשוף	לסקרן	להקטין	להתעלם	לשעמם	לסחוף
לסרב	לבטל	להגן	להתייעץ	להסתיר	לבלבל	לעצור
לתמוך	להתחנן	לרמוז	לדרבן	להצדיק	לעדן	להתגרות
לנחם	להצחיק	להחמיא	ללחוץ	לחקור	לסלוח	להתחנף
להפציר	להכאיב	לפייס	לזעזע	לגעור	להשמיץ	לשמח

טקסט לבן 1

- זה סוף הדרך
- אמרתי לך
- זה לא אותו דבר
- מה
- מה שאמרת לי ומה שקורה לי
- בטח
- למה זה קורה לי דווקא לי ועכשיו
- תורך לא
- ולמה דווקא כאן
- כי זה מקום יפה
- כולם יראו אותי
- זה מפריע לך
- תן לי את הכובע שלי
- זה יעזור לך
- לפחות אני לא צריך לראות אותם
- אז הנה קח ואז שב בשקט

טקסט לבן 2

- שלום
- אפשר לעזור
- לא, סליחה
- מה
- רק רציתי לשאול משהו
- כן
- אולי יש מישהו אחר שאפשר לשאול אותו
- אין פה אף אחד
- טוב, אז לא משנה
- מה
- אולי בפעם אחרת
- טוב
- להתראות

טקסט לבן 3

- שמעת
- לא
- ידעתי
- לא חשבתי שככה זה יהיה
- צדקת אתמול
- הם אמרו לי שהם יבואו לכאן
- אתה בטוח
- לא ממש
- ידעתי
- אז מתי הם באים
- הם לא אמרו
- לא
- חבל
- אולי מחר
- אולי

תרגילי חימום

תרגיל משיכת חבל דמיוני

- עבודה בזוגות. על הרצפה יש חבל דמיוני אתם מרימים את החבל ומתחילים בתחרות משיכת חבל, עד להכרעה.
- שיחה - איך הצלחתם לפתור את הבעיה - הרי החבל דמיוני, אין כאן שימוש בכוח. איך הצלחתם להכריע את הקרב?

פתרון בעיה

- כל אחד מחברי הקבוצה בוחר נקודה בחלל. עליכם להגיע אל הנקודה בדרך הקצרה ביותר. אולם בכיתה יש עוד משתתפים שבחרו נקודות ורוצים להגיע אליהן. מה קורה כשאני נתקל במשהו - אין לדחוף, אין לעקוף, להיתקל, נעצרים - ע"י החלטה משותפת ללא מילים מוצאים פתרון.
- עומדים במעגל / יושבים על כיסא - לשכנע לפנות את המקום.

בכל התרגילים חשוב לשאול - מה רוצים/ מה הרצון? מה עומד בדרכי למימוש הרצון - המעצור ?

מפגשים

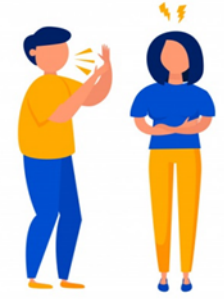
- הליכה בחלל במחיצת כף נעמדים מול האדם הראשון שרואים. ממשיכים ללכת. חוזרים על הפעולה כ 3,4 פעמים.
- בפעם הבאה אומרים שלום אל מי שנמצא מולי (אחד אומר השני מגיב) בפעם הבאה מוסיפים משפט, השני מגיב אל המשפט (מה שלומך? הכל בסדר.../ יש לך חולצה יפה- תודה רבה...)

- הליכה בחלל בכל פעם מתקיים מפגש בין זוגות על פי ההנחיות הבאות:

1. את האדם הבא שתפגשו לא פגשתם הרבה זמן ואתם מתרגשים מאוד לראות אותו
 2. האדם הבא שתפגשו אומר לכם שלום, אבל אתם לא מזהים אותו ועליכם לנהוג בנימוס תוך כדי ניסיון לזהות מי זה.
 3. האדם הבא שתפגשו מעצבן אתכם כל כך. כבר שבוע אתם צוברים עליו כעס - כשתפגשו אותו תפרקו עליו את כל הזעם שהצטבר.
 4. יצאתם מהבית, יש בבית איזו שהיא בעיה. כדי לפתור אותה אתם צריכים שמהו יבוא לעזור לכם. אתם לא יכולים לפתור את הבעיה לבד. חשבו מהי הבעיה ואיזו עזרה אתם צריכים? האדם הבא שתפגשו הוא זה שתבקשו ממנו עזרה.
- מחלקים את הכיתה למספרים לכל תלמיד נותנים מספר - 1 / 2 / 3 / 4 כל תלמיד מקבל מפגש.
- הליכה בחלל בפעם הבאה המפגשים יתקיימו על פי המספרים.

תרגיל סיכום

- חוט תפירה קשור בין בני הזוג. על הזוג לבצע את אחת מהמשימות הקודמות כשהם קשורים בחוט והוא לא נקרע.
- (ניתן לבצע את התרגיל כסיכום לכל אחת מהיחידות הקודמות)

קונפליקט

דרמה ביוונית = פעולה (ACTION)

כדי לפעול אנו זקוקים לקונפליקט

ניגוד בין 2 רצונות שונים

רצון מול מעצור = קונפליקט

**הקונפליקט
יוצר דיאלוג
בין פרטנרים
על הבמה**

מאפיין קונפליקט לעיצוב קונפליקט

עבודה בזוגות

סצנריו: זוג נמצא במקום מסוים לכל אחד/ת יש רצון אחר

- א- מעוניין להתגייס לקרבי
- ב- מעוניין לעשות את המינימום
- א - מגלה ש ב' שותף למאורע שקרה בכיתה
- ב- שומר סוד לא מוכן לשתף פעולה

עליכם לבנות את הסצנה

- מהו המקום?
- מה היחס שלכם אל בן הזוג?
- מהו הזמן?
- מדוע א מעוניין להתגייס לקרבי?
- מדוע ב מעוניין לעשות את המינימום?
- כיצד הם פועלים בסצנה ?
- מה קורה כאשר הם נפגשים?
- איך נפתרת הסצנה?
- מהו המקום?
- מה היחס שלכם אל בן הזוג?
- מהו הזמן?
- מה האירוע?
- מה התפקידו של א?
- מדוע ב לא מוכן לשתף פעולה?
- כיצד הם פועלים בסצנה ?
- מה קורה כאשר הם נפגשים?
- איך נפתרת הסצנה?

דגשים

- עליכם למצוא הצדקות לכל מה שקורה על הבמה: למה הדמות פועלת כמו שהיא פועלת, למה הדמות השנייה מגיבה לה כך.
- חשוב שנבין מהסצנה את הרצון של כל דמות והמעצור
- לעבוד מתוך הפעולות
- לשמור על הפעולות לאורך כל הסצנה
- יש נטייה בזמן קונפליקט לצעוק -להשתדל למנן את הצעקות ולחשוב על דרך אחרת.
- לעיתים בעקבות הסיטואציה הרצון משתנה בסצנה. שימו לב להשפעה על הפרטנר ועל תגובתו.

פרזנטציה לכיתה

משוב

קהל- מה ראיתם? מה לדעתכם המניע של כל דמות ומה עוצר בעדה?
שחקנים- מה רציתם לשדר? מה היה המניע? האם הצלחתם להעביר את הרצון? אם לא מה לא עבד? איך ניתן היה לתקן זאת?

קונפליקט

רצון ואסדר

לפניכם טקסט מתוך המחזה "הוא הלך בשדות" מאת "משה שמיר" ובו **קונפליקט** בין מיקה לאורי.
בסצנה ישנה התנגשות בין תפיסות עולם שונות: דמות הצבר האולטימטיבי מול דמות העולה החדשה/ הפליטה.
בעבודה על הסצנה נביא לידי ביטוי על הבמה את הדיאלוג בין הדמויות ואת הפערים בין תפיסות העולם.

לפניכם דוגמא לעבודה על סצנה על פי השלבים הבאים:

חקר סיטואציה

- א. **הזמן**- שנה, תקופה, עונה , שעה ביום
- ב. **מה היה קודם?** מה היה/קרה קודם מבחינת הדמות:
מאיפה היא מגיעה? מה המטען הרגשי שאיתו מגיע הדמות?
מה המצב הפיזי?
- ג. **מקום**- איפה מתרחש , אך הדמות מרגישה במקום?
- ד. **היחס לדמויות האחרות** – מי זו הדמות? מה היחס אליה?
- ה. **מה הרצון של הדמות , מה המכשול** - כשנכנסה לסצנה?
רצון על +רצון ספציפי לסיטואציה +רצון משתנה.
- ו. **מימוש** - מה הדמות עושה כדי להשיג את מטרתה?
- ז. **SUB TEXT** – מה הקול הפנימי מה מניע את הפעולות.

חלוקת טקסט

- א. חלוקה הטקסט ל UNIT'S בכל פעם שמשתנה הנושא מתחיל UNIT חדש
- ב. שם/ כותרת לכל UNIT
- ג. הוספת פעולות

מימוש בימתי

- א. כיצד ייוצגו (המקום והזמן, הרצון הרגשות היחסים) על הבמה
כלומר, המסרים שחשוב לי שיעברו.
- ג. בחירת האביזרים
- ד. בחירת המוסיקה והאפקטים הקוליים.
- ה. בחירת התלבושות.
- ו. המיזנסצנה (התנועה והפעילות על הבמה).

פרזנטציה לכיתה

משוב

** ניתן להמיר את הטקסט לכל טקסט אחר

חקר סיטואציה

זמן: 1946, ערב.

מה היה קודם:

אורי – חזר מהמכבסה בקיבוץ והביא את חבילות הבגדים שלו ושל מיקה. רב עם אמו – ג'ינג'י הקפיץ אותו חזרה לבסיס
מיקה – חזרה מהעבודה, התארגנה באוהל. אורי ומיקה התארוסו.

מקום: שער קיבוץ גת העמקים

יחס למקום:

אורי – מרגיש בעלות – זה הבית שלו. לא מכה שורשים- זה רק מקום לינה זמני בשבילו.
מיקה – הבית שלה זמני, מכוונת לחדר משפחה. לא מרוצה מהשהות באוהל.

יחס לדמויות האחרות:

אורי – יחס למיקה- מנסה להסביר למיקה את הצד שלו, לא מבין את הרצונות של מיקה. לועג לרעיון ההתמסדות שמיקה מציגה ומתעצבן מזה שהיא לא מוכנה לשבת ולדבר "מה אנחנו ילדים קטנים".
מיקה – יחס לאורי – כועסת אורי שבחר לעזוב, לא מבינה איך אורי מעדיף את הצבא על פניה. לא מבינה את הרצון של אורי שהיא תכנס לחדר בלעדיו . מקווה שאורי יתפשר. לא מבינה מדוע אורי ממלא אחר פקודות הצבא בלי לחשוב ובלי להתחשב בה. קשה לה שאורי רואה אותה כאחת מעליות הנוער ולא חברת מהקיבוץ שווה אליו.

רצונות:

אורי

1. להתגייס לצבא
2. שמיקה תכנס לחדר ותגור בו עד שיחזור.
3. שמיקה תבין את השקפת עולמו.

מיקה

1. להתמסד
2. לעבור לחדר משפחה ביחד עם אורי.
3. לגרום לאורי לא להתגייס, לדחות את הנסיעה.

מעצור: הרצונות של מיקה ואורי מנוגדים, הם למעשה המעצורים אחד של השני. כל אחד מהם רוצה משהו שמנוגד למה שהשני רוצה.
הם לא מצליחים להגיע לפשרה.

תמונה כ"א: מיקה ואורי מחכים ליד שער הקיבוץ. החטיבה נכנסת לפעולה ואורי מוקפץ לחזית. החברה באים לאסוף אותם

אורי: שמעי, אם אמא שלי תשאל אותך... אמרתי לה שאני יוצא רק לשבוע שבועיים...

מיקה: ומה לעשות בדברים שלך אורי?

אורי: איזה דברים? כל רכושי נמצא כאן. נכנסתי לצריף ריק והשארתי אחריו צריף ריק.

מיקה: כאילו לא היית בכלל.

אורי: חפצים זה לא הכול. בכל אופן אני רוצה שתעבירי מחר את הדברים שלך לחדר שקבלנו.

מיקה: כשתחזור.

אורי: לא ישמרו לך את החדר עד שאחזור.

מיקה: מה אפשר לעשות?

אורי: מה אפשר לעשות? – להיכנס לחדר ולגור בו ולחכות עד שאחזור.

מיקה: אחכה באוהל שלי.

אורי: אני אינני מבין אותך, מיקה. אם לא תתרגלי להיות חזקה יותר, מיקה, ולהתעצב פחות ולהתרגש פחות, יהיה לך קשה מאוד בארץ הזאת.

מיקה: לא רוצה להיות גיבורה! מספיק לי! במשך שנים כמו ברזל הייתי, כמו אבן... "לא להתרגש מיקה", הייתי אומרת לעצמי, "לא להתעצבן"... אינני יכולה יותר. לא באתי הנה כדי שהכול יתחיל מחדש. כבר עברתי את הצרות המגיעות לי, ויותר.

אורי: אז טעית בכתובת, יש לי רושם.

מיקה: תישאר. אורי: מה?

מיקה: תישאר לחודש. לשבועיים – דחה את נסיעתך.

אורי: זהו מה שאת רוצה?

מיקה: לא, אורי. מה שאני רוצה – זה הרבה יותר. אבל אני מוכנה להסתפק במעט.

אורי: את רוצה שאגיד לו עכשיו שאינני נוסע?

מיקה: זה תלוי בך.

אורי: תגידי מה את רוצה?

מיקה: אל תצעק, טוב?

אורי: את מוציאה אותי מהכלים, לפעמים. תגידי מה את רוצה? דברי ברור. מה את רוצה?

מיקה: אני רוצה בית שלא אצטרך עוד לצאת ממנו לעולם. אתה מבין? עם אבנים כבדות, עם קירות עבים. אני רוצה שיהיה לי טוב. אני רוצה שקט, לי ולבחור שלי ולילדים. וזהו. זה הכל, וזה מעט – משום שפעם רציתי הרבה יותר...

אורי: בקיצור - את רוצה שלא אתגייס. את רוצה שאבא שלי יהיה באיטליה, ועשרים חברי קיבוץ אחרים בעשרים מקומות אחרים, והחברה שלי בגילי בחטיבה ובג'ובים ובבתי-הסוהר ומי יודע איפה – ואני באיזה צריף מחורבן עם תמונות על הקיר, ויילון, ואחת מעליית-הנוער...

מיקה: (קופצת ממקומה) אינני רוצה שום דבר! (קול מכונית מתקרבת)

אורי: (תופס בה) מיקה אמרי שלום, כמו ילדה טובה. (תקיעת צופר)

מיקה: עזוב אותי.

אורי: ככה נפרדים? מה אנחנו ילדים קטנים?

מיקה: יש לי רושם! (צופר, קולו של ג'ינג'יי: "אורי, היי, אורי!") לך, הוא קורא לך.

אורי: אני רוצה שתאמרי לי שלום.

מיקה: אני לא רוצה שהוא יראה אותי. (נשמט מידיו אורי)

אורי: מיקה! (צופר)

אורי: אני בא! (יוצא)

תעדכני את אמא
1 UNIT

איפה נגור?
2 UNIT

אל תבקש ממני להיות גיבורה
3 UNIT

תישאר
4 UNIT

אני רוצה איתך בית יציב
5 UNIT

נפרדים
6 UNIT

פעולות

- לבקש
- לחזק
- להצהיר
- להורות
- להסביר
- להבהיר
- לשכנע
- לשתף
- להניע
- לברר
- למנוע
- לבטל
- למחות
- לחלוק
- לבקש
- להכעיס
- לכעוס
- להתאכזב
- להעליב
- להיפרד

SUB TEXT

מיקה

אל תלך אורי, מה פתאום צבא עכשיו. עד שמצאתי אותך, עד שסוף סוף יש לי משהו בחיים אחרי שאיבדתי את כולם. אל תלך. אני מדמיינת לנו חיים משותפים, עם בית וילדים וחיים בקיבוץ. ויותרתי על כל כך הרבה, וחלמתי חלומות גדולים. עכשיו כל מה שאני רוצה זה מקום קבוע לא מוכנה לוותר יותר.

SUB TEXT

מיקה

למה מיקה כל כך עקשנית? היא כל כך רגישה היא חייבת להתחיל ולהתאים את עצמה לחיים בארץ. מה הבעיה להיכנס לחדר וכשאחזור אצטרף אליה. למה היא לא מבינה שאני חייב לחזור לצבא זה צו השעה? כולם עושים מה שהם יכולים ואני אמור רק בגלל שקשה לה להישאר איתה בצריף? איך היא מעלה על דעתה שלא אסע?

תיאטרון בית לסין

בית צבי

מגמת התיאטרון של בית ספר סולם צור – גשר הזיו

מגמת התיאטרון – בית ספר רבין ת"א

ניתוח טקסט

• כל תלמיד/ה בוחר/ת מונולוג

- חלקו את הקטע ל – UNIT'S (UNIT = נושא. כלומר בכל פעם שהדמות מדברת על נושא, או כאשר משתנה נושא - מתחיל UNIT חדש)
- תנו שם/ כותרת לכל UNIT
- תרגמו את הכותרת שנתתם לכל UNIT למשפט מפתח
- מה הרצון של הדמות בכל UNIT? האם הוא משתנה?
- מה המעצור?
- מה הדמות עושה כדי לממש את הרצון?

- נסחו את הקונפליקט המרכזי
- בחרו משפט מפתח שמאפיין את כל המונולוג

- בחרו חפץ / חיה/ צבע/ צורה/ חומר שמאפיין את הדמות
- בחרו מוסיקה שמאפיינת את הדמות (האם המוסיקה משתנה במהלך הדיאלוג?)

- במה אתם דומים לדמות
- במה אתם שונים מהדמות

דיאלוג עצמי

דיאלוג שחקן דמות

- כתבו לדמות מכתב. השחקנית/ן כותב אל הדמות מתוך המונולוג אשר בחרתם.
- הכינו סצנה שבה במקום לומר את הטקסט של המונולוג, תאמרו את SUBTEX של הדמות
- הכינו 2 בובות על שיפוד: דמות אחת תהיה הרצון של הדמות ודמות השנייה תהיה המעצור של הדמות. הכינו סצנה בה שתי הבובות מתאמתות האחת מול השנייה כשהדמות באמצע.
- הכינו בלוג/ סרטון/ סטורי – אשר מתאר יום בחי' הדמות, אירוע משמעותי, סצנה שעוד לא התרחשה

SUBTEX מעביר באופן עקיף תכנים המייצגים קונפליקטים או רעיונות ורגשות אחרים.

SUBTEX הוא מעין קול פנימי הקשור במניע של הדמויות והוא מצוי מתחת לפני השטח. ניתן להבין ממנו על מחשבותיהן, אמונותיהן ורגשותיהן האמיתיים.